

MRAVNOSŤ

AKO TEMNÉ búrkové mračno leží to nad ľudstvom. Ovzdušie je dusné. Citová schopnosť jednotlivca pracuje pod tiesnivým tlakom ťažkopádne. Vysoko napnuté sú len nervy, pôsobiace na pocitový a pudový život tela. Sú umele dráždené omylom pochybenej výchovy, nesprávneho stanoviska a sebaklamu.

Človek dneška nie je v tomto smere normálny, lebo prechováva v sebe chorobný, až desaťnásobne vystupňovaný pohlavný pud, pre ktorý sa snaží storakými formami nájsť spôsoby uctievania, čo musí byť skazou celého ľudstva.

Toto všetko pôsobí časom nákazlivo ako morový dych aj na tých ľuďoch, ktorí sa ešte krčovitne snažia primknúť k ideálu, tonúcemu skryte v ich podvedomí. Naťahujú síce za ním túžobne ruky, ale zakaždým ich s povzdychom nechajú klesnúť, beznádejne a zúfalo, len čo sa rozhliaďnu po okolí.

V sklľučujúcej bezmocnosti vidia s hrôzou, akou obrovskou rýchlosťou sa kalí jasný pohľad na mravnosť a nemravnosť, ako sa stráca schopnosť úsudku a ako sa v tom mení možnosť pochopenia až tak, že mnohé, čo ešte nedávno by budilo odpor a opovrhnutie, prijíma sa veľmi rýchlo ako celkom prirodzené a nikto sa nad tým ani raz nepozastaví!

Ale pohár sa čoskoro naplní až po okraj. Musí prísť strašné prebudenie!

Už občas aj teraz sa tieto davy s vybičovanými zmyslami zrazu bojzhlivo schúlia, celkom bezmyšlienkovite, nevedomky. Neistota zmocňuje sa na okamih nejedného srdca, avšak k prebudeniu a k jasnému precíteniu ich nedôstojného konania nedochádza. Potom sa snažia s dvojnásobnou horlivosťou striasť zo seba takú „slabosť“ alebo „poslednú príťaž“ zastaraných názorov, prípadne ich dokonca prehlúsiť.

Pokrok musí byť za každú cenu. Ale napredovať sa dá na dve strany. Nahor alebo nadol. Podľa voľby. A ako to dnes vyzerá, všetko sa rúti nadol s príšernou rýchlosťou. Náraz musí rozdrviť všetkých dolu sa rútiacich, a len čo odbije hodina, narazia na silný odpor.

V tomto dusnom prostredí sťahuje sa búrkové mračno čoraz hustejšie a skazonosnejšie. Každým okamihom dá sa očakávať prvé zablysnutie, ktoré pretne a rozjasní bleskom temnotu, a tento blesk žiarivo osvieti i to najskrytejšie s neúprosnosťou a ostrosťou, prinášajúcou so sebou oslobodenie pre tých, ktorí usilujú o Svetlo a čistotu, avšak skazu tým, ktorí netúžia po Svetle.

Čím dlhšie sa ponecháva mračno čas, aby sa zväčšila jeho ťarcha a zhustla temnota, tým oslnivejší a desivejší bude i blesk, ktorý sa z mračna vybije. Zmizne ťažký

4. MRAVNOSŤ

uspávajúci vzduch, ktorý v záhyboch svojej lenivosti prináša zakrádajúcu sa chlipnosť; lebo po prvom zablysnutí zavanie prirodzene i svieži prúd ostrého vzduchu, prinášajúceho nový život. V chladnom jase svetla budú stáť zrazu pred zrakmi zdeseného ľudstva všetky výplody chmúrnej fantázie, zbavené pokryteckých nepráv.

Ako otras mocného hromu spôsobí prebudenie v dušiach, takže sa živá prameňitá voda neskalej Pravdy bude môcť s hukotom rozlítať po takto skyprenej pôde. Svitá deň slobody. Oslobodenie z pút nemravnosti, vládnucej už po tisícročia a teraz sa rozvíjajúcej do plného kvetu.

Len sa rozhlídnite vôkol! Pozorujte čítanie, tance, oblečenie! Dnešná doba sa snaží, viac ako sa to stávalo kedysi, aby strhnutím všetkých zábran medzi oboma pohlaviami plánovite skalila čistotu citu, aby ju týmto zakalením zohavila, nasadila jej klamlivú masku a pokiaľ možno nakoniec i celkom udusila.

Vznikajúce rozpaky prehlušujú ľudia veľkými rečami, ktoré prísne vzaté vychádzajú len z vnútorne sa zachievajúceho pohlavného pudu, aby žiadostivým dodali vždy novej potrawy zjavným i menej zjavným spôsobom, a to šikovne i nešikovne, v nesčíselných obmenách.

Hovoria o povznesení sa k slobodnému, samostatnému ľudstvu, o rozvoji vnútorného upevnenia, o kultúre tela, o kráse nahoty, o ušľachtilom športe, o výchove k oživeniu slov: „Čistému je všetko čisté!“ Celkom krátko: povznesenie ľudského rodu za cenu odloženia všetkej „prudérie“ za účelom vytvorenia ušľachtilého voľného človeka, nositeľa budúcnosti! Beda tomu, kto sa opováži niečo namietnuť proti! Taký odvážlivec bude ihneď kameňovaný za veľkého pokriku a s obvinením, podobným tvrdeniu, že len nečisté myšlienky ho mohli pohnúť, aby niečo „na tom našiel“!

Je to šíalený vír skazenej vody, z ktorej sa rozširujú omamné jedovaté výpary, vyvolávajúce klamy zmyslov ako pri omámení morfiom. Tisíce a tisíce ľudí sa dáva tým strhnúť, až vysilení v tom zahynú.

Brat sa snaží poučiť sestru, deti svojich rodičov. Ako búrlivý príval sa to ženie cez všetkých ľudí a divoké vlnobitie vynára sa tam, kde ešte niekolkí rozvážni, pocítujúci ošklivosť, stoja ako osamelé skaliská v mori. Na týchto upínajú sa mnohí, ktorým v tomto burácaní hrozí vyčerpanie vlastných síl. Radostný je pohľad na tieto malé skupinky, stojace ako oázy v púšti. Podobne ako tieto oázy, aj ony pozývajú na osviežujúci odpočinok a zotavenie pútnika, ktorý sa len s námahou mohol prebojovať skazonosnou smršťou.

Čo sa dnes pod toľkými krásnymi pláštikmi vyhlasuje za pokrok, nie je ničím iným ako zastretým podporovaním veľkej nehanblivosti, otravovaním každého ušľachtilejšieho citu v človeku. Je to najhoršia nákaza, aká kedy postihla ľudstvo. A čudné, zdá sa, akoby mnohí boli čakali len na poskytnutie hodnovernej zámienky, aby sa mohli znížiť. Nespočetným ľuďom je to veľmi vítané!

4. MRAVNOSŤ

Avšak ten, kto pozná duchovné zákony pôsobiace vo vesmíre, ten sa s odporom odvráti od dnešných snáh. Zoberme si len jedno z tých „najnevinnejších“ potešení: „spoločné kúpanie“.

„Čistému je všetko čisté!“ To znie tak krásne, že pod ochranou tohto príjemného porekadla si človek môže kadečo dovoliť. Ale pozorujme raz len tie najjednoduchšie jemnohmotné deje pri takom kúpaní. Dajme tomu, že je tam tridsať osôb oboch pohlaví, z toho dvadsaťdeväť čistých v každom ohľade. Predpoklad, ktorý je už vopred úplne vylúčený, pretože opak toho by bol správnejší, aj to ešte zriedkavo. Ale pripusťme to ako príklad.

Ten jeden, tridsiaty, podnietený pohľadom, má nečisté myšlienky napriek tomu, že sa navonok chová úplne bezchybne. Tieto myšlienky stelesnia sa ihneď jemnohmotne do živých myšlienkových foriem, tiahnu za objektom jeho divania a utkvejú na ňom. Je to pošpinenie bez ohľadu na to, či vôbec dôjde k rečiam alebo činom!

Postihnutá osoba poniesie túto nečistotu so sebou a tá je schopná prit'ahovať podobné okolo blúdiace myšlienkové formy. Následkom toho jemnohmotné ovzdušie okolo osoby stále hustne a hustne, až ju nakoniec môže zmiasť a otráviť tak, ako cudzopasná popínava rastlina často zahubí i ten najzdravší strom.

Také sú jemnohmotné deje pri takzvaných „nevinných“ spoločných kúpeľoch, spoločenských hrách, tancoch a podobne.

Teraz si treba uvážiť, že na spoločné kúpanie a zábavy chodia v každom prípade práve všetci tí, ktorí úmyselne niečo hľadajú, aby obzvlášť podnietili svoje myšlienky a pocity takýmto pozeraním! Nie je ťažko vysvetliť, aká špina sa tým takto pestuje bez toho, že by sa navonok hrubohmotne mohlo niečo spozorovať.

Práve tak je samozrejme, že tieto trvalo sa množiace a hustnúce mračná zmyselných myšlienkových foriem musia pôsobiť čím ďalej tým viac na nespočetné množstvo ľudí, ktorí by sami od seba také veci nevyhľadávali. U nich sa podobné myšlienky vynárajú spočiatku slabo, potom silnejšie a živšie a sú živene terajším takzvaným „pokrokom“ v ich okolí. Tak skízava jeden po druhom do hustého temného prúdu, kde sa schopnosť pochopenia skutočnej čistoty a mravnosti stále viac zatemňuje, až nakoniec všetko strháva do hlbín úplnej temnoty.

Tieto príležitosti a podnety na také rozbužnené výstrelky musia byť odstránené v prvom rade! Nie sú ničím iným ako pareniskami, do ktorých zamorená háved' nemravných ľudí môže vrhať svoje myšlienky, ktoré potom bujne vyrastajú a pustošivo zaplavujú celé ľudstvo, neustále vytvárajúc nové pareniská. Nakoniec je z nich obrovské pole odpornej buriny, ktorá svojím jedovatým dychom zadúša i dobré.

Vytrhnite sa z toho opojenia, ktoré podobne ako omamný prostriedok posilnene len predstiera, v skutočnosti však pôsobí ochabujúco a skazonosne.

Je prirodzené, i keď zarmucujúce, že v prvom rade práve ženské pohlavie stále

4. MRAVNOSŤ

prekračuje mieru a vo svojom obliekaní kleslo bez rozpakov až na úroveň nevies-tok.

To však len dokazuje správnosť vysvetlenia o jemnohmotných dejoch. Práve žena svojou od prírody silnejšou schopnosťou vycit'ovania prijíma tento jed zamoreného jemnohmotného sveta myšlienkových foriem skôr a hlbšie, hoci celkom nevedome. Je viac vystavená týmto nebezpečiam a z toho dôvodu aj strhávaná ako prvá; prestupuje nerozumne rýchlo a nápadne všetky medze.

Nie nadarmo sa hovorí: „Ak sa žena stane zlou, tak je horšia ako muž!“ To platí v každom ohľade, či v krutosti, nenávisti alebo láske. Počínanie ženy bude vždy výsledkom obklopujúceho ju jemnohmotného sveta! Samozrejme sú v tom aj výnimky. Žena však preto nie je zbavená zodpovednosti, nakoľko dokáže vypozerovať na ňu doliehajúce dojmy a svoje chcenie a správanie riadiť podľa vlastnej vôle, avšak len keď ... chce! Že sa tak, žiaľ, u väčšiny nedeje, je chybou samotných žien, za čo možno ďakovať len úplnej nevedomosti o týchto veciach.

Pre dnešnú dobu je však zlé to, že žena má v skutočnosti v rukách aj budúcnosť národa. Ona je jej nositeľkou, pretože jej duševný stav rozhoduje o potomstve viac ako duševný stav muža. Aký úpadok podľa toho musí priniesť budúcnosť! Neodvratne! To sa nedá zadržať ani zbraňami, ani peniazmi, ani vynálezmi. Ani dobrou alebo vyškolenou politikou. Tu sa musia použiť účinnejšie prostriedky.

Táto nesmierna vina nepostihuje však len samotnú ženu. Ona bude vždy len verným zrkadlovým obrazom toho sveta myšlienkových foriem, ktorý sa vznáša nad jej národom. Na to sa nesmie zabúdať. *Ctíte a vážite si ženu ako takú* a ona sa podľa toho sformuje, stane sa *tým, čo vy v nej vidíte*, a tak povznesiete celý svoj národ!

Ale predtým musí medzi ženami nastať veľká premena. Pre také, aké sú dnes, môže uzdravenie nastať jedine dôkladným zásahom, a to násilným, neúprosným rezom, ktorý ostrými nožmi odstráni každý nádor a hodí ho do ohňa! Inak by nádor zničil všetky ešte zdravé časti.

Dnešná doba speje nezadržateľne k tomuto nutnému zásahu na celom ľudstve, stále rýchlejšie a rýchlejšie, až konečne ho spôsobí sama! Bude to bolestné a strašné, ale koniec toho je uzdravenie. Len potom nastane čas hovoriť o mravnosti. Dnes by to zaniklo ako slovo prehovorené v búrke!

Potom ale, až prejde tá hodina, v ktorej musel zahynúť hriechny Babylon, pretože sa v sebe prehnilý zrútil, potom dávajte pozor na konanie žien! Ich správanie sa povojnosť vám ukáza vždy, *akí ste vy*, lebo v ich jemnejšom vycit'ovaní žije to, čo chcú okolité myšlienkové formy.

Táto okolnosť dáva nám tiež istotu, že pri čistom myslení a cítení sa ženstvo vyšvihne ako prvé k onému ideálu, na ktorý pozeráme ako na ideál ušľachtilého človeka. Potom sa navráti mravnosť v plnom lesku svojej čistoty!